

สสค.สาร

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ปีที่ 15 ฉบับที่ 7 เดือนกรกฎาคม 2550

“...คนเราถ้าพอในความต้องการ มันก็มีความโลภน้อย
เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย
ถ้ามีความคิดอันนี้ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง
หมายความว่า พอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก
คนเราก็อยู่เป็นสุข...”

พระราชดำรัส

พระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคล

เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา

ณ ศาลาดุสิดาลัย

วันที่ 4 ธันวาคม พุทธศักราช 2541

ขอบคุณด้วย

หลายคนคงเคยสับสนกับคำต่างๆ ที่ปรากฏในมติคณะรัฐมนตรี เช่น “เห็นชอบ” กับ “อนุมัติ” แตกต่างกันอย่างไร CPLO corner ฉบับนี้มีคำตอบ

สลด. ยังคงมีการสัณจรไปยังหน่วยงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้รับการตอบรับจากส่วนราชการเป็นอย่างดี การที่ สลด. ไปพบปะส่วนราชการในแต่ละครั้ง ก็ได้ประโยชน์อย่างมากทั้งต่อหน่วยงานเอง และ สลด. เพราะได้มีโอกาสซักถามและชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี และการปฏิบัติงานของ สลด. โดยในช่วงที่ผ่านมา สลด. ไปสัณจรหน่วยงานไหน สามารถหาอ่านได้ใน สลด. สัณจร Update

กระแสโลกร้อน ยังคงเป็นประเด็นสำคัญในเวทีโลกและเป็นประเด็นที่นักวิทยาศาสตร์ให้ความสนใจศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพราะการที่โลกร้อนขึ้น จะมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนั้น สลด.สาร ฉบับนี้จึงขอนำเสนอบทความใหม่ เรื่อง “หยุดโลกร้อนด้วยชีวิตพอเพียง” โดยจะนำเสนอเป็นตอนต่อเนื่อง

ปัญหาการทำงานกับหัวหน้าที่ไม่ไวใจลูกน้องคงเป็นเรื่องที่เราทั้งหลายคงเคยมีประสบการณ์มาบ้างไม่มากก็น้อย ถ้าอยากทราบว่าเพราะอะไรทำไมหัวหน้าถึงไม่ไวใจลูกน้อง สามารถติดตามได้ในคอลัมน์คิดกลม ๆ อาจช่วยให้ท่านเข้าใจถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น และเข้าใจหัวหน้า รวมทั้งลูกน้องได้มากขึ้น

คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร

เรื่องเด่นในเล่ม

8

หุ่นยนต์

สมองกลอัจฉริยะ

13

เรื่องประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษา

ที่สำคัญ

14

ทำงานกับหัวหน้า

ที่ไม่ไวใจลูกน้อง

16

เรื่องประสมทรงนักรัง

การแต่งกายประดับ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

25

กลุ่มประเทศ G8

"สลด.ใสสะอาด"

เปิดรับเรื่องร้องเรียน

ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล

กรุงเทพฯ 10302

สวัสดีค่ะ CPLO corner ฉบับนี้จะเป็นคำถามและคำตอบที่ว่าด้วย “มติคณะรัฐมนตรี”

คำว่า “เห็นชอบ” และ “อนุมัติ” ที่ใช้ในมติคณะรัฐมนตรี นั้น มีความแตกต่างกันอย่างไร

โดยทั่วไปถ้อยคำที่ใช้ในมติคณะรัฐมนตรีมีคำที่คล้ายกันอยู่ 2 คำคือ “อนุมัติ” และ “เห็นชอบ” การที่มติคณะรัฐมนตรี จะใช้คำใดนั้น มีหลักในการพิจารณา 2 ประการ คือ

- 1) หากกฎหมายกำหนดให้เสนอเรื่องนั้นต่อคณะรัฐมนตรี โดยระบุว่า ต้องให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ หรืออนุมัติเรื่องนั้น ๆ มติคณะรัฐมนตรีก็จะใช้ ถ้อยคำตามนั้น

- 2) กรณีเรื่องทั่วไปที่ไม่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอ คณะรัฐมนตรี จะขึ้นอยู่กับหน่วยงานว่าเสนอให้ คณะรัฐมนตรีอนุมัติหรือเห็นชอบ ทั้งนี้ ถ้อยคำในมติ คณะรัฐมนตรีแต่ละคำจะมีความหมายที่ต่างกัน คือ

- “อนุมัติในหลักการ” หรือ “เห็นชอบในหลักการ” เป็นการอนุมัติในหลักการของเรื่องที่เสนอโดยไม่ได้ อนุมัติรายละเอียดของเรื่อง
- “ไปดำเนินการ” เป็นการสั่งให้หน่วยงานต้องปฏิบัติตามนั้น ซึ่งถ้าทำไม่ได้หรือจำเป็นต้องทบทวน ชี้แจง หรือขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นอย่างอื่น หน่วยงานสามารถเสนอเรื่องเข้ามาใหม่ได้
- “ไปพิจารณาดำเนินการ” เป็นการให้หน่วยงาน รับไปพิจารณาเองว่าจะทำได้มากน้อยเพียงใด ก็ดำเนินการตามนั้น
- “ไปประกอบการดำเนินการ” เป็นการให้หน่วยงาน รับไปพิจารณาว่าส่วนไหนเป็นประโยชน์ สอดคล้อง กับแนวทางการดำเนินงานก็นำไปประยุกต์ใช้ได้ หากเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ ไม่สอดคล้อง หรือ ไม่จำเป็น ก็ไม่ต้องนำไปดำเนินการ

ท่านทราบหรือไม่ว่า

- ♦ คำว่า “เห็นชอบ” และ “อนุมัติ” ที่ใช้ใน มติคณะรัฐมนตรีมีความแตกต่างกันอย่างไร
- ♦ ทำไมมติคณะรัฐมนตรีบางครั้งก็มีรายละเอียด บางครั้งก็ไม่มีรายละเอียด
- ♦ “มติคณะรัฐมนตรีมีผลผูกพันเฉพาะประเด็น ที่เสนอ” หมายถึงอะไร

คำถามเหล่านี้ สามารถค้นหาคำตอบได้ที่คอลัมน์นี้

ขอทราบหลักการเขียนมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจาก พบว่าบางกรณีมีการระบุเนื้อหาในรายละเอียดมาก แต่ในบางกรณีกลับไม่ระบุรายละเอียด

มติคณะรัฐมนตรีในแต่ละเรื่องจะต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน เป็นไปตามผลการประชุมคณะรัฐมนตรี ในเรื่องนั้น ๆ และสามารถปฏิบัติได้โดยไม่ขัดกับ ขอกฎหมาย การที่มติคณะรัฐมนตรีจะมีเนื้อหา รายละเอียดหรือเป็นเพียงข้อความสั้น ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยหลายประการ เช่น ข้อเสนอของหน่วยงานเจ้าของเรื่อง ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการอภิปราย และรับฟังคำชี้แจงในห้องประชุมคณะรัฐมนตรี เป็นต้น หากข้อเสนอหรือความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความชัดเจน ครบถ้วน และคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ลงมติไปตามข้อเสนอของหน่วยงานเจ้าของเรื่องหรือตาม ความเห็นของหน่วยงานที่เสนอความเห็น มติคณะรัฐมนตรี ในเรื่องนั้น ๆ ก็จะเขียนเพียงสั้น ๆ ว่าอนุมัติ/เห็นชอบตาม (หน่วยงานเจ้าของเรื่อง) เสนอ หรืออนุมัติ/เห็นชอบตาม ความเห็นของ (หน่วยงานที่เสนอความเห็น) แล้วแต่กรณี แต่หากข้อเสนอของหน่วยงานเจ้าของเรื่อง ความเห็น ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีมติเป็นอย่างอื่น หรือมีประเด็นที่เป็นมติเพิ่มเติมมากกว่า ข้อเสนอหรือความเห็นดังกล่าว มติคณะรัฐมนตรีในเรื่อง นั้น ๆ ก็จำเป็นต้องเขียนรายละเอียด ทำให้เนื้อหายาว เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าใจได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงกัน

คำว่า “มติคณะรัฐมนตรีมีผลผูกพันเฉพาะประเด็นที่เสนอ” หมายความว่าอย่างไร

หมายถึงการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใด ผลของมติดังกล่าวจะผูกพันเฉพาะประเด็นหรือหลักการที่เสนอ ซึ่งต้องใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรีพิจารณาตัดสินใจให้ความเห็นชอบ หรืออนุมัติเท่านั้น โดยไม่รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องที่จะเสนอมาด้วย เช่น การขออนุมัติงบประมาณเพื่อสร้างตึกซึ่งอาจเสนอแบบแปลน หรือให้รายละเอียดของบริษัทเอกชนที่ชนะการประกวดราคา มาด้วย เป็นต้น มติคณะรัฐมนตรีจะมีผลเฉพาะการอนุมัติงบประมาณให้ก่อสร้างตึกเท่านั้น แต่ไม่รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของการก่อสร้าง ซึ่งเป็นเรื่องที่หน่วยงานเจ้าของเรื่องจะต้องรับผิดชอบและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน

พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

นอกจากประเด็นคำถาม-คำตอบที่เผยแพร่ในคอลัมน์ CPO corner นี้แล้ว ท่านยังสามารถอ่านคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ สลก.สัญจร <http://www.mobilesoc.soc.go.th/> ที่หัวข้อคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่ การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การประสานความเห็น คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การจัดและส่งเสริมระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี การประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรี และเรื่องอื่น ๆ

ใจ

ก. เอนิ้วเหยื่อให้สะอึก ใช้อาวุธชูเชิญ
บังคับให้ทำตาม ติดตาม เร่งรัด

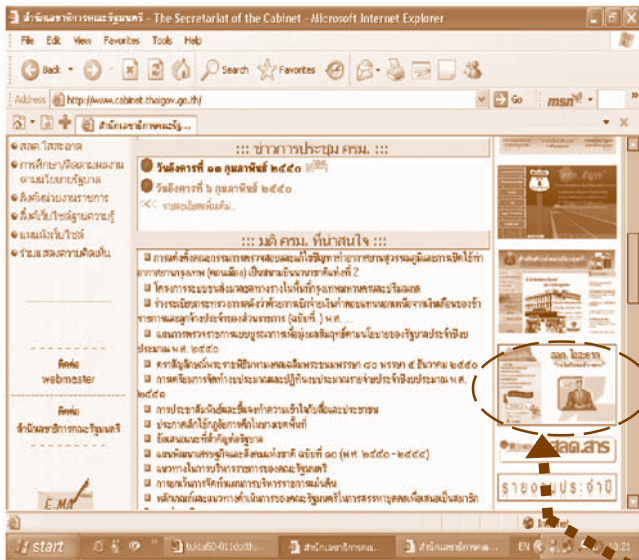
ขนานนามขบขันทำวาน

หัวหน้ามาปล้นใจ แต่แปลว่าสถานการณ์การทำงานเริ่มไม่ดีแล้ว งานอาจล่าช้า ไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดจากความบกพร่องของเจ้าของงาน หรือสถานการณ์เปลี่ยน ทำให้ต้องเร่งงานเร็วขึ้น

เมื่อมีเหตุให้ต้องใช้คำนี้ มักไม่นำความยินดีมาสู่ฝ่ายใดทั้งสิ้น ทั้งผู้จี้และผู้ถูกจี้ ผู้จี้มักเปรยว่า “ให้งานไปนานแล้วทำไมไม่รีบหน้าเลย ต้องจี้แล้วจี้อีกถึงจะเดิน” ผู้ถูกจี้ก็แข็ง “โอ๊ย! นี่ก็เร่งทำให้จนแทบไม่มีเวลาหายใจอยู่แล้ว ยังจะจี้อยู่ได้” หรือ “พูดคนเดียวก็รู้เรื่องแล้ว ยังมาจี้อยู่ได้”

ถ้าไม่อยากถูกจี้งาน ก็ควรเร่งทำงานให้เสร็จตามกำหนด ถ้าไม่อยากต้องจี้งานใคร ก็ควรติดตามงานให้ใกล้ชิดต่อเนื่องอย่าปล่อยให้ล่าช้าจนสายเกินการ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2543 เห็นชอบหลักการของแผนปฏิบัติการสร้างราชการใสสะอาดตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ โดยประกาศให้เป็นแผนระดับชาติ และกำหนดให้การทุจริตคอร์รัปชันเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศกับให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนกลยุทธ์ "หน่วยงานใสสะอาด"

ในส่วนของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดทำเว็บเพจ สลค. ใสสะอาด มาตั้งแต่ปี 2545 เพื่อสนับสนุนแผนกลยุทธ์ของศูนย์ประสานราชการใสสะอาด สลค. รวมทั้ง เพื่อเป็นช่องทางในการรับแจ้งข้อมูลกรณีทุจริตคอร์รัปชันทั้งจากบุคลากรภายใน สลค. และบุคคลภายนอก

นอกจากเว็บเพจ สลค. ใสสะอาดจะเป็นช่องทางรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์แล้ว ยังเป็นช่องทางเผยแพร่ความรู้ทั่วไป รวมถึงรายงานผลการปฏิบัติตามแผนการสร้างราชการใสสะอาด จากหน้าเว็บเพจ ประกอบด้วยสารบัญหลักได้แก่

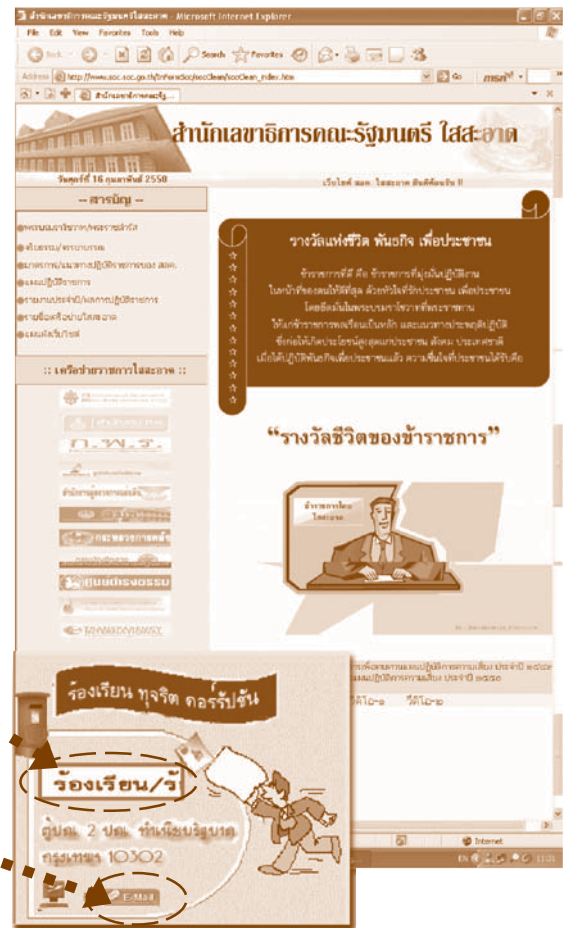
- ◆ พระบรมราชโองการ/พระราชดำรัส
- ◆ จริยธรรม/จรรยาบรรณ
- ◆ มาตรการ/แนวทางปฏิบัติราชการของ สลค.
- ◆ แผนปฏิบัตินโยบาย
- ◆ รายงานประจำปี/ผลการปฏิบัตินโยบาย

ส่วนรายการถัดลงมาเป็นลิงค์หน่วยงานที่เข้าร่วมเป็น เครือข่ายราชการใสสะอาดกับ สลค. เช่น กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง สำนักงาน ก.พ. ฯลฯ และที่สำคัญ ลืมไม่ได้ที่จะขอแนะนำ คือ ช่องทาง ร้องเรียน ร้องทุกข์ เรื่องทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งในส่วนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. www.1111.go.th เป็นศูนย์รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของสำนักนายกรัฐมนตรี
2. ตู้ ปณ. 2 ปณ. ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ 10302 รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์เกี่ยวกับ สลค.
3. e-mail : cleansoc@soc.go.th

...คลิกที่นี่

...คลิกที่นี่

หากท่านมีข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตภายในหน่วยงานของท่านเอง หรือหน่วยงานอื่น สามารถร้องเรียนผ่านช่องทางดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ท่านยังสามารถโทรศัพท์แจ้งได้ที่หมายเลข 1111 โดยทุกเรื่องราวที่ร้องเรียน จะได้รับการพิจารณาและตรวจสอบติดตามเพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างราชการใสสะอาดอย่างแน่นอน

เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานเกี่ยวกับเรื่อง CABNET เช่นเดียวกับที่สำนักงานประมาณเคยจัดอบรม e-Budgeting ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละหน่วยงาน โดยในเรื่องนี้ สลค. จะรับไปดำเนินการ นอกจากนี้ยังเสนอให้ สลค. สร้างความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนการประสานงานและลักษณะของผู้ประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2550 สลค.สัญจร ไปที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (สว.) โดยมีเจ้าหน้าที่ สว. จำนวน 35 คน เข้าร่วมรับฟังการชี้แจงจากทีม สลค.สัญจร เพื่อนๆ เจ้าหน้าที่ สว. มีข้อเสนอแนะให้ สลค. เพิ่มเติมการชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องการนำเรื่องลงประกาศราชกิจจานุเบกษาในการสัญจรครั้งต่อไป โดยในเรื่องนี้ สลค. เห็นด้วยอย่างยิ่ง เนื่องจากขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการนำเรื่องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นเรื่องที่ควรมีการสร้างความเข้าใจให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ส่วนข้อเสนออื่น ๆ มีลักษณะคล้ายกับข้อเสนอแนะที่ สลค. เคยได้รับจากหน่วยงานต่าง ๆ มาแล้ว ได้แก่ การจัดหลักสูตรอบรมเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี การดำเนินโครงการ สลค.สัญจร อย่างต่อเนื่อง และการจัดอบรมการใช้ระบบ CABNET ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเหล่านี้อยู่ระหว่างนำไปดำเนินการ

เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2550 คณะเจ้าหน้าที่จากกรมการปกครอง (ปค.) จำนวน 13 คน มาสัญจรที่ สลค. เพื่อรับฟังการชี้แจงภาพรวมกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีทั้งในส่วนของเรื่องทั่วไปและเรื่องกฎหมาย สาระสำคัญของหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอต่อ

เมื่อเดือนพฤษภาคม 2550 สลค. ได้ดำเนินโครงการ สลค.สัญจร ไปยัง 4 หน่วยงาน ได้แก่ การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา กรมการปกครอง และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะเห็นได้ว่าในเดือนพฤษภาคมนี้ มีการสัญจรไปยังหน่วยงานที่หลากหลาย ทั้งส่วนราชการระดับกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และส่วนราชการในสังกัดรัฐสภา แสดงให้เห็นว่ามีหน่วยงานที่ต้องการให้ทีม สลค.สัญจร ไปพบปะและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาพรวมกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้แก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานไม่ว่าหน่วยงานเหล่านั้นจะมีปริมาณเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีมากน้อยเพียงใด ประโยชน์ที่สำคัญจากการดำเนินการ สลค.สัญจร คือ ทั้งหน่วยงานและ สลค. มีโอกาสได้ซักถามและชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีและการปฏิบัติงานของ สลค. โฆษณาขนาดนี้แล้ว หากหน่วยงานใดสนใจให้ สลค. ไปสัญจร สามารถติดต่อมาได้ที่คุณอรินพ บัญญัติดี ผู้อำนวยการกลุ่มงานสังคม สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี หมายเลขโทรศัพท์ 0-2280-9000 ต่อ 322 แต่ต้องรอคิวว่างสักหน่อยนะคะ หลังจากโฆษณาเสร็จแล้ว ต่อไปก็จะเป็นการเล่าการดำเนินโครงการ สลค.สัญจร เมื่อเดือนพฤษภาคม 2550 ที่ผ่านมา

เริ่มกันที่ สลค.สัญจร ที่การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย (รฟม.) เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2550 ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย คณะเจ้าหน้าที่จาก สลค. และเจ้าหน้าที่ รฟม. จำนวน 51 คน ซึ่งมีท่านผู้ว่าฯ ประภัสร์ จงสงวน ให้เกียรติมาต้อนรับและพูดคุยกับทีม สลค.สัญจรด้วย ภายหลังจากการชี้แจงภาพรวมกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ฯลฯ แล้ว เพื่อนชาว รฟม. ได้มีข้อเสนอแนะต่อ สลค. คล้าย ๆ กับหลายหน่วยงานที่ผ่านมา เช่น ควรเพิ่มระยะเวลาในการบรรยายจากครึ่งวันเป็น 1 วัน ควรยกตัวอย่างกรณีศึกษาและตัวอย่างหนังสือเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีที่ดี ข้อเสนอแนะเหล่านี้ สลค. ได้รับไปดำเนินการแล้ว ส่วนข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ ควรมีการอบรม

คณะรัฐมนตรี การตรวจสอบเรื่องก่อนส่งเรื่องมายัง สลค. การจัดทำ และแจ้งมติคณะรัฐมนตรี และระบบ CABNET ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยมีคณะเจ้าหน้าที่จาก สลค. ให้การต้อนรับ ภายหลังจากการชี้แจงเพื่อนชาว ปค. ได้มีข้อเสนอแนะให้จัด สลค. สัญจรทุก 6 เดือน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของ ปค. มีประสบการณ์ในเรื่องนี้น้อยและมีการโยกย้ายเปลี่ยนงานบ่อย รวมทั้งให้ผู้จัดทำเรื่องโดยตรงได้เข้าร่วมรับฟังการชี้แจงจาก สลค. และให้นำรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ซึ่งในเรื่องนี้ สลค. ได้เผยแพร่ไว้แล้วที่ http://www.mobilesoc.soc.go.th/mobilesoc_process.htm

พอถึงวันที่ 25 พฤษภาคม 2550 ก็มาถึงคิวของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทีม สลค. สัญจร ได้เดินทางไปชี้แจงแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

ซึ่งท่านรองปลัดสุจินดา โชติพานิช ได้กล่าวต้อนรับ พร้อมด้วยข้าราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ อีก 34 คน เข้าร่วมรับฟังและได้มีประเด็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของ สลค. ที่เกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรี เช่น การกำหนดระยะเวลาให้กระทรวงจัดทำความเห็นน้อยมาก ความเห็นที่ได้จึงไม่รอบคอบ รัดกุมหรือเป็นการให้ข้อมูลจากศึกษาเพียงผิวเผิน ซึ่งจะมีผลต่อการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี สลค. ควรแจ้งว่าหน่วยงานใดในสังกัดกระทรวงที่ต้องจัดทำความเห็นและต้องมีประเด็นใดที่ต้องตอบบ้าง เพื่อว่าเมื่อกระทรวงได้รับเรื่องจะไม่เสียเวลาในการพิจารณาอีกว่า

ต้องส่งไปให้หน่วยงานใดตอบ และคำตอบที่ได้จะชัดเจนและรวดเร็ว สำหรับข้อเสนอแนะนี้มีหลายกระทรวงได้เคยแจ้งมายัง สลค. บ้างแล้ว แต่ สลค. ก็ต้องขอภัยด้วย เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาและข้อจำกัดด้านความรู้ระดับลึกเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดแต่ละกระทรวง นอกจากนี้ เพื่อน ๆ จากกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ยังให้ข้อเสนอแนะว่า หากในอนาคตมีการนำระบบ CABNET มาใช้ สลค. ควรชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง CABNET ให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ซึ่งจะมีผลกระทบในวงกว้างคือทุกกระทรวงในเรื่องนี้ สลค. ได้วางแผนแต่ละขั้นตอนที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนี้ไว้แล้ว รวมถึงการประชาสัมพันธ์ระบบ CABNET นี้ผ่านทางสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ด้วย อย่างน้อยก็ทาง สลค. สาร นี้

ที่ผ่านมาจากการที่ทีม สลค. สัญจร ได้ออกไปพบปะส่วนราชการต่าง ๆ ทำให้เราเห็นว่ายังมีหลายเรื่องในส่วนราชการมีข้อสงสัย ทีม สลค. สัญจร ก็มีหน้าที่ไขข้อข้องใจ การพบปะกันนี้ทำให้การประสานงานระหว่าง สลค. กับส่วนราชการมีความราบรื่นมากยิ่งขึ้น คนที่เคยโทรศัพท์ประสานกันทุกสัปดาห์คุยกันจนสนิทสนม จะมีโอกาสเห็นหน้าค่าตากันก็คราวที่ สลค. ไปสัญจร ส่วนคนที่เดิมไม่ทราบว่า จะประสานงานเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีกับใครดี ก็มีทางออกแล้วว่า จะประสานกับเจ้าหน้าที่ สลค. คนไหน อย่างไร อย่างน้อยที่สุด...เราก็ได้รู้จักกัน...

กำหนดการและผลการดำเนินโครงการ
สลค.สัญจรสามารถดูได้ที่
www.mobilesoc.soc.go.th
พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดี:

หุ่นยนต์ ...

สมองกลอัจฉริยะ

กฤตภาส

หุ่นยนต์ คืออะไร ?

หุ่นยนต์ ... หลายคนเมื่อได้ยินคำนี้แล้วมักจะนึกไปถึงหุ่นเหล็กที่ต่อสู้กับสัตว์ประหลาดในการ์ตูนทำนองนั้น ซึ่งความเข้าใจแบบนี้ก็ไม่ใช่ความเข้าใจที่ผิดอะไร แต่หากจะถามถึงความหมายแท้จริงนั้น หุ่นยนต์หรือโรบอต (Robot) ก็คือเครื่องจักรกลชนิดหนึ่ง ที่มีลักษณะการทำงานแบบอัตโนมัติ (Automatics Machine) หรือกึ่งอัตโนมัติ (Semi - automatics Machine) และสามารถกำหนดโปรแกรมให้ทำงานได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างได้ ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีของหุ่นยนต์ได้เจริญก้าวหน้าไปมาก ต่างจากเมื่อก่อนที่หุ่นยนต์จะถูกนำไปใช้ในงานอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นหุ่นยนต์ที่ใช้ทางการแพทย์ หุ่นยนต์สำหรับงานสำรวจ หรือแม้แต่หุ่นยนต์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องเล่นของมนุษย์ จนกระทั่งปัจจุบันได้มีการพัฒนาให้หุ่นยนต์มีลักษณะที่คล้ายมนุษย์ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในงานที่มีความเสี่ยงต่ออันตรายแทนมนุษย์ หรือเพื่อให้สามารถอาศัยอยู่ร่วมกับมนุษย์ได้ในชีวิตประจำวัน

โดยทั่วไปหุ่นยนต์จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หุ่นยนต์ชนิดที่ติดตั้งอยู่กับที่ (Fixed Robot) และ หุ่นยนต์ชนิดที่เคลื่อนที่ได้ (Mobile Robot)

ประเภทของหุ่นยนต์

แม้ว่าหุ่นยนต์จะมีการพัฒนาในหลาย ๆ รูปแบบ แต่โดยทั่วไปหุ่นยนต์จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทตามลักษณะการใช้งาน คือ

1. หุ่นยนต์ชนิดที่ติดตั้งอยู่กับที่ (Fixed Robot) เป็นหุ่นยนต์ที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ไปไหนได้ด้วยตัวเอง มีลักษณะเป็นแขนกล สามารถหยิบและเคลื่อนไหวได้เฉพาะแต่ละข้อต่อภายในตัวเองเท่านั้น มักนำไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม และในงานด้านการแพทย์
2. หุ่นยนต์ชนิดที่เคลื่อนที่ได้ (Mobile Robot) หุ่นยนต์ประเภทนี้จะสามารถเคลื่อนที่ไปไหนมาไหนได้ด้วยตัวเอง บางแบบก็เคลื่อนที่โดยการไถล้อ บางแบบก็เคลื่อนที่โดยการไถขา หุ่นยนต์ประเภทนี้ส่วนใหญ่ยังเป็นงานวิจัยที่ทำการศึกษายู่ภายในห้องทดลอง แต่ปัจจุบันก็ได้เริ่มมีการพัฒนาออกมาใช้งานในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย

หุ่นยนต์ชนิดติดตั้งอยู่กับที่
ที่ใช้งานทางการแพทย์

หุ่นยนต์ชนิดเคลื่อนที่ได้ที่สร้าง
เลียนแบบสัตว์เลี้ยงให้เล่นกับมนุษย์

ประโยชน์และความสามารถของหุ่นยนต์

หุ่นยนต์เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความสามารถของหุ่นยนต์พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และสามารถทำงานต่าง ๆ ที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้จำนวนมาก ซึ่งการนำหุ่นยนต์มาใช้งานแทนมนุษย์นั้น สามารถแบ่งตามความสามารถของหุ่นยนต์ได้ ดังนี้

หุ่นยนต์ชนิดเคลื่อนที่ได้ที่ถูก
พัฒนาให้มีลักษณะคล้ายมนุษย์

ดา วินชี เอส

ความสามารถด้านการแพทย์

ในงานด้านการแพทย์ ได้มีการนำเอาหุ่นยนต์แขนกลเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยทำการผ่าตัดคนไข้ เนื่องจากหุ่นยนต์นั้นสามารถทำงานในด้านที่มีความละเอียดสูงที่เกินกว่ามนุษย์จะทำได้ เช่น การนำเอาหุ่นยนต์มาใช้งานด้านการผ่าตัดสมอง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องการความละเอียดในการผ่าตัด หุ่นยนต์แขนกลจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของการผ่าตัดในด้านการแพทย์ การทำงานของหุ่นยนต์แขนกลในการผ่าตัดจะเป็นเพียงอุปกรณ์ช่วยเหลือเท่านั้น แต่คนที่ทำการควบคุมการผ่าตัดจะเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญอีกที ซึ่งการผ่าตัดโดยมีหุ่นยนต์แขนกลเข้ามามีส่วนร่วมนั้นจะเน้นเรื่องความปลอดภัยและความสามารถในการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์

สำหรับในประเทศไทย เมื่อไม่นานมานี้ โรงพยาบาลศิริราชได้มีการใช้หุ่นยนต์เป็นมือกลช่วยผ่าตัดมะเร็งต่อมลูกหมาก ผ่าตัดหัวใจ ทั้งการซ่อมลิ้นหัวใจ การรักษารูรั่วระหว่างหัวใจของบน

และการผ่าตัดหลอดเลือดหัวใจ ผ่าตัดอุ้งเชิงกราน รวมถึงผ่าตัดทางเดินอาหาร โดยใช้หุ่นยนต์ **ดา วินชี เอส (da Vinci Surgical System)** ซึ่งการผ่าตัดโดยใช้หุ่นยนต์นั้นจะมีความแตกต่างจากการผ่าตัดแบบส่องกล้องในแง่ของภาพที่เห็นจากการผ่าตัดจะเป็นภาพ 3 มิติ และมีกำลังขยายมากกว่าปกติถึง 10 เท่า นอกจากนี้ การใช้มือของหุ่นยนต์ที่มีความอิสระในการทำงาน คือ สามารถหักข้อข้อมือและหมุนข้อมือได้เหมือนกับมือมนุษย์ปกติ ทำให้การนำมือหุ่นยนต์เข้าไปใช้ผ่าตัดสามารถเข้าไปในที่แคบ ๆ และช่องผ่าตัดเล็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้การผ่าตัดมีความถูกต้องและแม่นยำขึ้น นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ป่วยในแง่ของแผลผ่าตัดที่มีขนาดเล็กลง ระยะเวลาที่ใช้ในการผ่าตัดลดลง การเสียเลือดหลังการผ่าตัดน้อยลง โอกาสการติดเชื้อลดลง และใช้ระยะเวลาพักฟื้นหลังการผ่าตัดที่สั้นกว่าเดิม

ความสามารถในงานวิจัย

หุ่นยนต์สามารถทำการสำรวจงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ร่วมกับมนุษย์ เช่น การสำรวจท้องทะเลหรือมหาสมุทรที่มีความลึกเป็นอย่างมาก หรือการสำรวจบริเวณปากปล่องภูเขาไฟเพื่อเก็บบันทึกข้อมูลการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานเสี่ยงอันตรายที่เกินขอบเขตความสามารถของมนุษย์ที่ไม่สามารถปฏิบัติงานสำรวจเช่นนี้ได้ ทำให้ปัจจุบันมีการพัฒนาหุ่นยนต์เพื่อใช้ในงานวิจัยและสำรวจ เนื่องจากหุ่นยนต์สามารถทนต่อสภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิและความกดอากาศที่ไม่ปกติ และสามารถทำการควบคุมหุ่นยนต์ได้ในระยะไกลด้วยระบบรีโมทคอนโทรล โดยมีเซนเซอร์ติดตั้งที่ตัวหุ่นยนต์เพื่อใช้ในการวัดระยะทางและเก็บข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์

หุ่นยนต์ที่ใช้ในงานสำรวจใต้น้ำของนักวิทยาศาสตร์

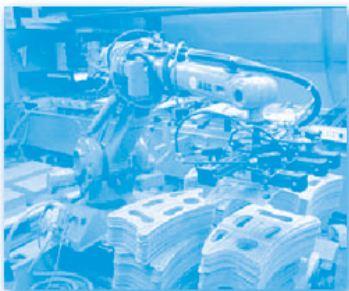
หุ่นยนต์ที่ใช้ในอวกาศเพื่อสำรวจดาวอังคารขององค์การนาซา

ความสามารถในงานอุตสาหกรรม

งานด้านอุตสาหกรรมที่มีความต้องการด้านแรงงานเป็นอย่างมาก จะทำให้ต้นทุนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มสูงขึ้น และงานอุตสาหกรรมบางงานไม่สามารถที่จะใช้แรงงานเข้าไปทำได้ บางงานอันตรายและมีความเสี่ยงมาก หรือเป็นงานที่ต้องการความรวดเร็วและแม่นยำในการผลิต ทำให้หุ่นยนต์เริ่มเข้ามามีบทบาทและกลายเป็นทางออกของงานด้านอุตสาหกรรม

สำหรับอุตสาหกรรมไทย ก็ประสบกับปัญหาในด้านค่าจ้างแรงงานที่สูงและสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีน เวียดนาม และอินโดนีเซีย คุณภาพแรงงานไม่ได้มาตรฐาน ขาดความรู้และทักษะ คุณภาพของสินค้าไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ผลิตสินค้าไม่ทัน

ตามกำหนดเวลา ซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่ต้องมีการเปลี่ยนรุ่นผลิตภัณฑ์บ่อย และต้องใช้เวลาในการติดตั้ง จึงทำให้มีการนำเทคโนโลยีที่มีความยืดหยุ่นสูง ได้แก่ หุ่นยนต์อุตสาหกรรม เนื่องจากการเปลี่ยนการทำงานสามารถทำได้โดยการเปลี่ยนโปรแกรม นอกจากนี้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้ยังมีความสม่ำเสมอและเป็นมาตรฐานเดียวกัน การทำงานของหุ่นยนต์อุตสาหกรรมจะเลียนแบบร่างกายของมนุษย์โดยเฉพาะส่วนของร่างกายที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมเท่านั้น นั่นคือข้อแข็ง และในอนาคตหุ่นยนต์อุตสาหกรรมจะเข้ามามีบทบาทในอุตสาหกรรมไทยมากขึ้น โดยจะทำงานแทนมนุษย์ในงานต่าง ๆ ที่อันตราย เช่น งานยกเหล็กเข้าเตาหลอม งานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี งานเข้าซากนาเบือ เช่น งานยกสินค้าจากสายงานการผลิต งานประกอบ

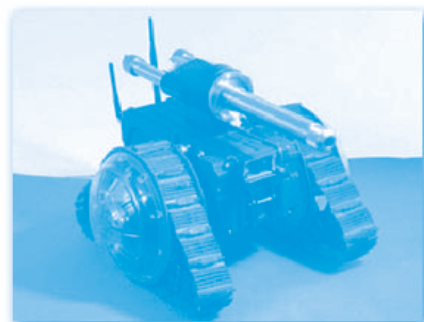
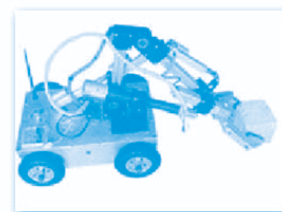
งานบรรจุผลิตภัณฑ์ งานที่ต้องการคุณภาพมาตรฐานเดียวกัน เช่น งานเชื่อม งานตัด งานที่ต้องใช้ทักษะความชำนาญสูง เช่น งานเชื่อมแนวเชื่อมเลเซอร์ และงานที่ต้องใช้ความละเอียดประณีต เช่น งานประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ความสามารถด้านความมั่นคง

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ในโลกได้มีการนำหุ่นยนต์มาใช้งานด้านความมั่นคงมากขึ้น เนื่องจากหุ่นยนต์สามารถทำงานที่เสี่ยงอันตรายแทนมนุษย์ได้ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจหาวัตถุระเบิดและการเก็บกู้ระเบิด

สำหรับในประเทศไทยจากเหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้ประเทศต้องสูญเสียรายได้ ทรัพย์สิน และประชากรของประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการสูญเสียชีวิตของทหารส่วนใหญ่ที่เกิดจากการถูกลอบวางระเบิดและการเก็บกู้วัตถุระเบิด ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการคิดค้นหุ่นยนต์เก็บระเบิดมาทำหน้าที่เก็บระเบิดแทนคนเพื่อแก้ไขมิให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้สร้าง “หุ่นยนต์เก็บกู้วัตถุระเบิดต้นแบบ” ได้สำเร็จและเตรียมส่งลงสนามลองปฏิบัติงานกู้ระเบิดจริงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งหุ่นยนต์นี้จะมีสมรรถนะในการเก็บกู้วัตถุต้องสงสัย โดยใช้ล้อและตีนตะขาทำให้สามารถเคลื่อนที่ในพื้นที่ที่แตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังสามารถดัดแปลงให้วิ่งตรวจสอบระเบิดได้ทั้งกรณีรวมทั้งตรวจหาทุ่นระเบิดที่ฝังอยู่ใต้ดิน และเตรียมพัฒนาให้มีความอัจฉริยะมากขึ้น เช่น สามารถควบคุมเส้นทางแบบอัตโนมัติและมีโปรแกรมเก็บและแสดงข้อมูลท่าทางการเคลื่อนที่ของแขนกล การบีบจับใช้อุปกรณ์วัดแรงป้อนกลับ และภาพที่ส่งกลับจะพัฒนาให้สามารถสร้างเป็นภาพ 3 มิติ เพื่อความสะดวกและชัดเจนในการจับเป้าหมาย

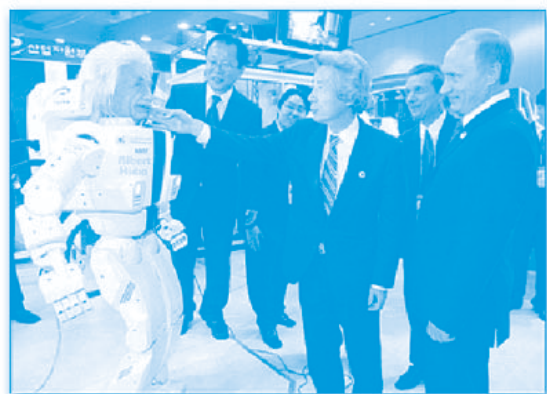
นอกจากนี้ กองทัพอิสราเอลก็ได้มีการพัฒนาหุ่นยนต์ในรูปแบบหุ่นยนต์นักฆ่าตัวล่าสุดคือ **วีไอพีอีอาร์ (VIPeR)** ภายใต้โครงการพัฒนาอาวุธเพื่อลดความสูญเสียทหารชาวอิสราเอลในศึกสงคราม ที่นอกจากจะมีความสามารถในการตรวจหาวัตถุระเบิดและการกู้ระเบิดแล้ว ยังมีจุดเด่นในการนำไปใช้ในสมรภูมิรบได้โดยไม่ต้องใช้มนุษย์บังคับ พร้อมอาวุธครบมือทั้งปืนและระเบิดสำหรับต่อสู้กับข้าศึก สามารถวางระเบิดได้อย่างแม่นยำโดยใช้ข้อมูลจากกล้องวิดีโอที่ฝังอยู่ภายใน นอกจากนี้ ตีนตะขาของ VIPeR ยังถูกออกแบบมาสำหรับการเคลื่อนที่บนทุกสภาพผิว สามารถขึ้นบันได เคลื่อนที่บนวัสดุประเภทยาง เข้าตรอกหรือซอกยี่มีด ถ้า หรืออุโมงค์แคบ ๆ ได้อีกด้วย

สถานการณ์การพัฒนาหุ่นยนต์

จากที่กล่าวมาก็นับได้ว่าสุดยอดเทคโนโลยีในช่วงทศวรรษนี้ ก็คงหนีไม่พ้น “หุ่นยนต์” ซึ่งแต่ละประเทศก็ได้มีการส่งหุ่นยนต์รุ่นใหม่ออกมาประชันกัน โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีหุ่นยนต์ ก็ได้สร้างหุ่นยนต์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุด นั่นคือ “**อาซิโม**”

หุ่นยนต์เสมือนมนุษย์ (Humanoid) ด้านประเทศเกาหลีใต้ก็เริ่มมีความโดดเด่นทางเทคโนโลยี จึงได้มีการริเริ่มโครงการ “**หุ่นยนต์เพื่อนมนุษย์**” โดยเริ่มมีการส่งหุ่นยนต์มาทักทายประชาชน เช่น หุ่นยนต์ รปภ. ประจำที่ทำการประมง คอยเดินตรวจตราและบันทึกภาพวิดีโอ ล่าสุดกำลังพัฒนาหุ่นยนต์เสมือนมนุษย์ที่สามารถคิดและเรียนรู้ได้เหมือนมนุษย์จริงอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีหุ่นยนต์หญิงที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานเคาน์เตอร์อำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า รวมถึงหุ่นยนต์ที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกภายในบ้าน โดยเกาหลีใต้ได้ตั้งเป้าหมายว่าหุ่นยนต์จะต้องเข้ามาทำหน้าที่คอยบริการ ดูแลรับใช้ และเป็นเพื่อนกับพลเมืองเกาหลีใต้ในอนาคต จึงประกาศจุดหมายว่า ภายในปี พ.ศ. 2563 หรืออีกเพียงแค่ 13 ปีนับจากนี้

บ้านทุกหลังรวมถึงอาคารทุกแห่งในเกาหลีใต้จะต้องมีจักรกลไร้ชีวิตที่เรียกว่า “หุ่นยนต์” คอยรับใช้มนุษย์อยู่อย่างน้อยที่สุด 1 ตัว เพื่อช่วยให้ความผืนดังกล่าวเป็นความจริงและไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมมนุษย์ ขณะนี้เกาหลีใต้จึงเป็นประเทศแรกในโลกที่เริ่มต้นร่าง “กฎบัตรจริยธรรมหุ่นยนต์” (Robot Ethics Charter) โดยมุ่งหมายให้มนุษย์กับหุ่นยนต์อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และมีเนื้อหา กำหนดให้ผู้ผลิตรวมถึงผู้ใช้งานหุ่นยนต์ปฏิบัติตามหุ่นยนต์อย่างถูกต้องเหมาะสม และบังคับให้ฝ่ายผู้ผลิตและผู้พัฒนาต้องป้อนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งป้องกันไม่ให้หุ่นยนต์ทำอันตรายต่อมนุษย์ลงไปในสมองกลของหุ่นยนต์รุ่นต่างๆ ด้วย

เกาหลีใต้ประกาศว่า

ภายในปี พ.ศ. 2563 บ้านทุกหลังในเกาหลีใต้
จะต้องมีหุ่นยนต์คอยรับใช้มนุษย์อย่างน้อย 1 ตัว

สถานการณ์การพัฒนาหุ่นยนต์ของไทย

สถาบันวิชาการหุ่นยนต์ภาคสนาม (ฟีโบ้)

สำหรับในประเทศไทยเองก็กำลังพยายามเกาะกระแสไฮเทคจากต่างประเทศ ที่ผ่านมามาภาครัฐและเอกชนก็ได้ให้ความสำคัญแก่การพัฒนาหุ่นยนต์สัญชาติไทย โดยมีสถาบันวิชาการหุ่นยนต์ภาคสนาม (ฟีโบ้) ซึ่งหนึ่งในหน้าที่หลักคือ การพัฒนาหุ่นยนต์อุตสาหกรรมและการให้คำปรึกษาแก่อุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยเฉพาะการนำหุ่นยนต์ของไทยเข้ามาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ต้องพึ่งพาสินค้าราคาแพงจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ด้านวิทยาการหุ่นยนต์ เช่น การแข่งขันการพัฒนาหุ่นยนต์ ทั้งหุ่นยนต์กู้ภัย (Robocup Rescue) ฟุตบอลหุ่นยนต์ (Robocup Soccer) และหุ่นยนต์ของเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี (Robocup Junior) ซึ่งที่ผ่านมาก็มีเด็กไทยจำนวนไม่น้อยที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ แม้แต่ญี่ปุ่นเองยังทิ้งในความสามารถของเด็กไทย ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เราจำเป็นต้องส่งเสริมกันต่อไป เพื่อให้การพัฒนาทางเทคโนโลยีด้านหุ่นยนต์ของไทยก้าวไปได้ไกลทันโลก 🌐

ที่มา :

- http://www.dailynews.co.th/dailynews/pages/front_th/popup_news/Default.aspx?Newsid=118043&NewsType=1&Template=2

- <http://www.thannews.th.com/detailNews.php?id=w0121071&issue=2107>

- http://www.mut.ac.th/~c_micro/knowledge/principle/what_is_robot.html

- <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AB%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B9%8C>

- <http://seri.kmutt.ac.th/nuke/modules.php?name=News&file=article&sid=350>

ตอนที่ 1

เคยได้ยินไหมเรื่องโลกร้อน

80 วิธีที่หยุดโลกร้อน
เรื่องที่ทุกคนอยากถาม
เรื่องที่ทุกคนอยากรู้
เรื่องที่ทุกคนอยากได้คำตอบ
และต้องรู้ว่าจะช่วยกันได้อย่างไร

หลาย ๆ ปีที่ผ่านมา คำว่าปรากฏการณ์เรือนกระจก ก๊าซเรือนกระจก สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงหรือ Climate Change จนถึงคำว่าโลกร้อน เป็นคำที่หลายคนได้ยินบ่อยขึ้น ทุกที่ หลายคนได้ฟังผ่าน ๆ คิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวเสียจริง ก็เรื่องของลมฟ้าอากาศโลก ผิดปกติที่โน่นที่นี้เกี่ยวอะไรกับเรื่องก๊าซอะไรก็ไม่รู้บนชั้นบรรยากาศสูง ๆ ที่กักเก็บความร้อนไว้ ทำให้โลกร้อนเหมือนเรือนกระจกปลูกต้นไม้ ว่าแต่เป็นเรื่องเดียวกันกับเรื่องที่นักวิทยาศาสตร์บอกว่า อุณหภูมิของโลกกำลังสูงขึ้น จนทำให้น้ำแข็งที่ขั้วโลกละลายและทำให้น้ำทะเลสูงขึ้นท่วมเกาะและชายฝั่งทะเลในอีกไม่กี่สิบปีข้างหน้าหรือเปล่า แต่โลกร้อนขึ้นมาอีกไม่ถึง 1 องศาเซลเซียสภายในเวลาร้อยปีที่ผ่านมาเนี่ย ... หลาย ๆ คนยังสงสัยและข้องใจ

เรื่องจริงที่เกิดขึ้น...และเราทุกคนควรรับรู้

โลกร้อนเป็นเรื่องที่กำลังเกิดขึ้นจริงแน่นอน แต่ผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศในรายละเอียดของมัน แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ของโลก ดังนั้นแม้ว่าโลกจะร้อนขึ้นในภาพรวม แต่ในบางพื้นที่อาจเกิดปรากฏการณ์ที่แตกต่างออกไป เช่น เย็นจัดผิดปกติ ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจึงมีมากมาย ทั้งยังซับซ้อนยากต่อการทำนาย

ในอดีต สภาพภูมิอากาศของโลกเรามีการเปลี่ยนแปลงโดยธรรมชาติเกิดขึ้นหลายครั้ง ซึ่งแตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยฝีมือมนุษย์ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบในระยะยาว หรืออาจชั่วลูกชั่วหลานเลยก็ได้

รายงานฉบับล่าสุดฉบับที่ 4 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ ไอพีซีซี (Intergovernmental Panel on Climate Change : IPCC) เป็นรายงานที่ใช้เวลาถึง 6 ปี ในการรวบรวมงานวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ 2,500 คน จากกว่า 30 ประเทศ รายงานครั้งนี้

ระบุไว้ว่า มีความเป็นไปได้อย่างน้อย 90 เปอร์เซ็นต์ ที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ เป็นคำพูดแบบนักวิทยาศาสตร์โดยแท้ แต่ความหมายตรง ๆ ของคำกล่าวนี้นี้คือ มนุษย์เป็นตัวการสำคัญของปัญหาโลกร้อนครั้งนี้!

โลกมีระบบควบคุมสภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติ

โดยปกติ ชั้นบรรยากาศของโลกจะประกอบด้วยก๊าซชนิดต่าง ๆ และไอน้ำ เมื่อรังสีคลื่นสั้นคือคลื่นแสงจากดวงอาทิตย์มาถึงบรรยากาศโลก พลังงานประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ จะสะท้อนกลับสู่อวกาศ ส่วนอีก 70 เปอร์เซ็นต์ จะผ่านเข้ามายังพื้นผิวโลก และถูกดูดกลืนด้วยพื้นน้ำ พื้นดิน พืชและสัตว์ หลังจากนั้นพลังงานจะถูกคายออกมาในรูปรังสีคลื่นยาว ซึ่งเป็นคลื่นความร้อนกลับคืนสู่ชั้นบรรยากาศโดยกระแสลมและเมฆที่อยู่บนชั้นบรรยากาศ คลื่นความร้อนบางส่วนจะถูกกักเก็บไว้โดยก๊าซเรือนกระจกที่มีอยู่หนาแน่นข้างบน ในภาวะปกติระบบการทำงานเหล่านี้จะช่วยทำให้อุณหภูมิบนผิวโลกไม่ร้อนจัดหรือเย็นจัดเกินไป

อัตราส่วนของก๊าซเรือนกระจก จะประกอบด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) 60% มีเทน (CH₄) 15% พรีออน (CCl₃F₂) 12% โอโซน (O₃) 8% และไนตรัสออกไซด์ (N₂O) 5%

เคยมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศกับอุณหภูมิเฉลี่ยของผิวโลก ตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2433 โดยนักวิทยาศาสตร์ชาวสวีเดน และพบว่าหากปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศลดลงครึ่งหนึ่งจะทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกลดลงถึง 5 องศาเซลเซียส แต่ช่วงนั้นเป็นการเริ่มต้นของยุคอุตสาหกรรม มีการเผาไหม้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง ทำให้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ปริมาณมหาศาลลอยขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศของโลก คำทำนายของนักวิทยาศาสตร์ท่านนั้นก็คือ ในอนาคตโลกจะร้อนขึ้นจากผลของปรากฏการณ์เรือนกระจก (Green House Effect) 🌞

คัดลอกจากหนังสือเล่มเล็กคู่มือประชาชน "หยุดโลกร้อน ด้วยชีวิตพอเพียง"
โดย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ่านต่อฉบับหน้า

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง	เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
1. พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550	124	27 ก	18 มิถุนายน 2550	1
2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	124	27 ก	18 มิถุนายน 2550	4
3. กฎกระทรวงกำหนดเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถที่ใช้ในการขนส่งที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง พ.ศ. 2550 (กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522)	124	27 ก	18 มิถุนายน 2550	48
4. กฎกระทรวงกำหนดส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง พ.ศ. 2550 (กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522)	124	27 ก	18 มิถุนายน 2550	53
5. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารและสำหรับหน่วยงานเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550	124	พิเศษ 63 ง	25 พฤษภาคม 2550	1
6. ประกาศสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเอกชน	124	พิเศษ 73 ง	15 มิถุนายน 2550	13
7. ประกาศสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง โครงสร้างและการจัดหน่วยงาน อำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	124	พิเศษ 74 ง	18 มิถุนายน 2550	10

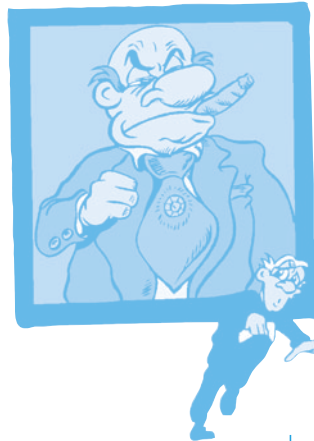
* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakittha.soc.go.th

โมนา

ทำงานกับหัวหน้า²

ที่ไม่ไวใจลูกน้อง

คงคาดเดาได้ว่าคำรำพึงรำพันข้างต้นต้องมาจากคนที่อยู่ในฐานะลูกน้องที่ต้องทำงานกับหัวหน้าที่ไม่ไวใจลูกน้อง

อาการที่ไม่ไวใจอาจปรากฏได้หลายลักษณะ เช่น

สั่งให้ทำอะไรสักอย่างก็จะสั่งแล้วสั่งอีก อาการนี้ถ้าไม่ใช่เกิดจากนิสัยย่ำคิดย่ำทำของคนสั่ง ก็มักจะเป็นเรื่องนิสัยของคนที่ไม่ค่อยไวใจใคร ไม่นับใจว่าคนที่ได้รับคำสั่งจะไปทำงานนั้นได้ตลอดรอดฝั่งหรือไม่

สั่งให้ทำอะไรแล้วจะคอยตามกำกับทุกฝีก้าว เกินพอดี คำว่า “เกินพอดี” อาจต้องทำความเข้าใจด้วยใจเป็นธรรม เพราะลูกน้องบางคนไม่ชอบให้หัวหน้ามาเยี่ยมเยียนกับวิธีการทำงานของตนมาก การติดตามทวงถามความคืบหน้าของงานเป็นระยะ ๆ ก็อาจจะทำให้ไม่สบายใจ ซึ่งถ้าเป็นแบบนั้น ก็เกินไป คงต้องเข้าใจว่าการติดตามงานเป็นเรื่องปกติและเป็นหน้าที่ของหัวหน้างานที่ดีด้วยซ้ำ ไม่ใช่ประเภทสั่งทิ้งสั่งขว้าง พอถึงกำหนดเวลาลูกน้องทำงานไม่เสร็จตามเป้าหมาย ก็แก้ไขอะไรไม่ได้เสียแล้วจนเกิดความเสียหาย แต่การติดตามงานด้วยความไม่ไวใจมักจะมีลักษณะเหมือนคอยจ้องจับผิด จุก ๆ จิก ๆ จนทำให้คนทำงานเสียสมาธิ ทำงานอย่างไม่เป็นสุข

นอกจากนี้ก็ยังมีลักษณะอื่น ๆ อีก ที่เข้าใจว่าคนที่ทำงานกับหัวหน้าที่ไม่ไวใจใครคงจะพอนึกภาพออก

เรื่องนี้เป็นปัญหาจริง เราจะพบว่าเมื่อข้อเสนอแนะมากมายให้แก่บรรดาลูกน้องทั้งหลายจะรับมือกับหัวหน้าประเภทนี้ได้อย่างไร โดยที่ตัวเองไม่ “ประสาทกิน” เสียก่อน หรือไม่เสียขวัญจนหมดกำลังใจในการทำงาน

อย่างไรก็ตาม ในอีกมุมหนึ่งที่น่าจะต้องพิจารณาด้วยก็คือ มุมของตัวคนที่อยู่ในฐานะลูกน้องเองที่อาจจะต้องพิจารณา

ตัวเองด้วยว่า เป็นสาเหตุที่ทำให้หัวหน้าที่เป็นปกติดี ๆ อยู่ กลายเป็นคนเสียจริต ขี้ระแวงและไม่ไวใจใครหรือเปล่า?

ถ้าถามว่า ทำไมจึงอยากให้ยับยั้งประเด็นนี้ขึ้นมาพิจารณา หรือให้ความสำคัญในบทความนี้มากกว่าจะเสนอแนะวิธีการจัดการหัวหน้าที่ไม่ไวใจลูกน้อง

ขอเรียนว่าส่วนหนึ่งมีความเชื่อว่าคนปกติธรรมดาดี ๆ แล้ว ถ้าเลือกได้ เราก็อยากที่จะเกี่ยวข้องกับคนที่เราไวใจได้ เพราะทำให้เราไม่ต้องมานั่งหนักใจ หรือแบกรับภาระงานที่เราไม่ได้แน่ใจว่า ที่มอบหมายให้คนนั้นคนนี้ไปทำแล้วผลจะออกมาอย่างไร จะทำให้ตัวหัวหน้าตกอยู่ในภาวะ “ลูกน้องพาจน” หรือเปล่า

ถ้าเราจะคิดว่า อะไบบ้างที่เป็นสาเหตุให้คนที่เป็​น​ลูก​น้อง​ไม่​เป็น​ที่ไว้วางใจของหัวหน้า บางทีอาจจะทำให้ลูกน้องทั้งหลายหันมาพิจารณาการทำงานของตัวเองด้วย แล้วคงจะนึกเห็นใจอาการ “ประสาท” ของหัวหน้าได้บ้าง

ลูกน้องทำงานอย่างไรจึงทำให้หัวหน้าไม่ไวใจ

ประการแรกคือ ไม่มีความรับผิดชอบ ลูกน้องประเภทนี้อันตรายมากเพราะการขาดความรับผิดชอบ ทำให้เราไม่อาจวางใจได้เลยว่างานที่มอบหมายไปจะออกหัวออกก้อย มักจะพ่วงมาด้วยความไม่เอาใจใส่ด้วย เพราะฉะนั้น กว่าจะเสร็จงานก็ต้องลุ้นกันตลอดสาย

ประการที่สองคือ ไม่ตั้งใจทำงาน งานที่ออกมาจึงถูก ๆ ผิด ๆ หากความคงเส้นคงวาแน่นอนไม่ได้ บางครั้งก็พลาดในเรื่อง

ของเวลาของงานที่ไม่เสร็จตามกำหนด บางครั้งก็พลาดในเรื่องของความถูกต้องของเนื้อหาสาระ

ประการที่สาม มีสามัญสำนึกที่ “เสียศูนย์” เรื่องนี้เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจหรือเจตนา แต่เป็นอาการที่คน ๆ นั้นกำลังมีปัญหากับการใช้ความคิดหรือดุลยพินิจในเรื่องต่าง ๆ บางเรื่องเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เราเห็นว่าไม่น่าจะมีอะไรซับซ้อนว่าควรดำเนินการอย่างไร แต่คนที่สามัญสำนึกเสียศูนย์อาจจะมึนงงมอมที่แปลกออกไปในทิศทางที่ไม่น่าจะเป็นแบบนั้น ซึ่งจะนำไปสู่การใช้วิธีทำงานที่แปลก ๆ และนำไปสู่การใช้วิธีแก้ไขปัญหาละเอียดแบบที่ไม่เหมาะสม

ประการที่สี่ ชอบคิดเอาเองโดยไม่มีข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอที่จะคิดให้ได้ข้อสรุป ซึ่งก็จะนำไปสู่ปัญหาเช่นเดียวกับข้อที่ผ่านมา คือ มักจะใช้วิธีการทำงาน และแก้ไขปัญหาคิด ๆ ทำให้ไม่ได้ผล ประเด็นของการ “คิดเอาเอง” ใกล้เคียงกับกับใช้ “ดุลยพินิจ” ซึ่งผู้เขียนเคยถามผู้บังคับบัญชาท่านหนึ่งว่าต่างกันอย่างไร ท่านอธิบายสั้น ๆ ว่า การคิดเอาเอง คือ คิดเอาเองจริง ๆ โดยไม่มีข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นมาประกอบด้วย เป็นการใช้ความคิดที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์และค่อนข้างจะใช้ความรู้สึกส่วนตัวเสียมาก ส่วนการใช้ดุลยพินิจนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอ การสรุปไปทางใดทางหนึ่งขึ้นกับข้อมูลที่มีอยู่ ลูกน้องที่ชอบคิดเอาเองมักจะทำให้หัวหน้าปวดหัวมาก เพราะสุดท้ายแล้ว การใช้วิธีการทำงานแต่ละอย่าง การตัดสินใจในระดับของเขาที่จะทำได้จะออกไปในแนวทางใด และที่เป็นปัญหามากกว่านั้นคือ คนประเภทนี้มักจะตัดสินใจเกินอำนาจหน้าที่ของตัวเองบ่อย ๆ พุดง่าย ๆ คือ ตัดสินใจแทนหัวหน้า ทำการแทนหัวหน้าอยู่เนือง ๆ ทำงานกับลูกน้องประเภทนี้ อย่างหนึ่งก็คือต้องคอยตามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำอะไรที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตัวเอง จนทำให้เกิดความเสียหาย

ประการที่ห้า ไม่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานนั้นจริง ๆ ข้อนี้คงโทษเขาไม่ได้ เพราะอาจจะเกิดจากหัวหน้ามอบงานไม่เหมาะสมกับคน แต่เมื่อหลวมตัวมอบไปแล้ว ก็ต้องคอยติดตามทวงถามวันละสามมื้อ ลูกน้องเองก็ไม่ว่างตัวว่าตัวเองไม่มี

ความสามารถไม่เหมาะกับงานนั้น รู้แต่ว่าไม่ชอบการติดตามแบบลมหายใจรดต้นคอของหัวหน้าแบบนี้เลย อย่างไรก็ตามมีความจริงอยู่ข้อหนึ่งว่า ในระบบราชการบางหน่วยเลือกไม่ได้มากหมายความว่า เราจะเลือกคนให้เหมาะกับงานทำได้ยาก เพราะเมื่อรับเขาเข้ามารับราชการแล้วก็ต้องทุ๊ตใช้งานกันไป การจะสับเปลี่ยนหมุนเวียนทำกันแบบเวียนไปมาจนเวียนหัวก็มีที่ให้เวียนอยู่เท่านั้น ขยับไม่ออก หัวหน้าก็ต้องแบกภาระดูแลงานที่มอบให้คนประเภทนี้ทำแบบใกล้ชิดจนนำไปสู่ความน่ารำคาญอย่างที่ว่า

ประการสุดท้าย คือ ประเภทเจตนาวางยา ลูกน้องประเภทนี้ไม่เพียงแต่ขาดจริยธรรมเท่านั้น หากแต่ขาดคุณธรรมด้วย เพราะไม่คำนึงถึงผลเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ส่วนรวมหรือองค์กรของตัวหัวหน้าจึงต้องมีอาการไม่ไว้วางใจเหมือนคนเป็นโรคประสาทโดยปริยาย ต้องจับจ้องกันทุกชั้นทุกตอน ในส่วนของคนทำเองไม่ต้องพูดถึงอยู่แล้ว เพราะเมื่อทำแบบนั้นก็เท่ากับฆ่าตัวตาย

ถ้านั่งคิดดี ๆ คงมีอีกหลาย ๆ ลักษณะของลูกน้องที่เป็นเหตุให้หัวหน้าไม่ไว้วางใจ

อย่างที่เรียนไว้ตอนต้นว่า ถ้าหัวหน้าไม่ใช่เป็นคนมีจิตคิดระแวง การใช้ชีวิตอยู่กับลูกน้องทั้งวัน สัปดาห์ละ 5 วัน (หรือบางคนสัปดาห์ละ 7 วัน) ก็คงยากที่จะทำงานร่วมกับคนที่เราไว้วางใจได้ ลูกน้องเองก็อยากที่จะให้ตัวเองเป็นที่ไว้วางใจของหัวหน้า การทำงานร่วมกันจะได้อยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

แต่เวลาที่อะไรมันมีปัญหา มันไม่เป็นไปอย่างที่ควรจะเป็น การจะแก้ปัญหานั้นก็ควรจะได้พิจารณาจากทั้งสองฝ่าย

เพราะสำหรับคนปกติ การตบมือข้างเดียวไม่ดังแน่นอน 🙌

เรื่องเล่า... ชาวอากัณณ์

เรื่องจากประสมภรณ์ศิริ

โดย นายอากัณณ์ พงษ์อากัณณ์

ฉบับนี้จะขอยุติถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประเภทที่ 3 (จาก 4 ประเภท) ซึ่งต่อจากเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับพระราชทานแก่ประมุขของรัฐต่างประเทศ (ประเภทที่ 1) และเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับพระราชทานเป็นบำเหน็จความชอบในราชการแผ่นดิน (ประเภทที่ 2) ดังนี้

3. เครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับพระราชทานเป็นบำเหน็จความชอบในพระองค์ มี 3 ชนิด คือ

(1) เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตราวชิรมาลา (ว.ม.ล.) มีชั้นเดียว สำหรับพระราชทานแก่ฝ่ายหน้า (บุรุษ) โดยไม่จำกัดจำนวนจัดสร้าง ทั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 มีพระราชดำริที่จะพระราชทานแก่ผู้รับราชการสนองพระเดชพระคุณในพระองค์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ด้วยความจงรักภักดี ซึ่งจะมีพระราชดำริพระราชทานให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดนั้น จะมีพระบรมราชวินิจฉัยด้วยพระองค์เอง และผู้หนึ่งผู้ใดจะถวายคำแนะนำว่าผู้ใดสมควรที่จะได้รับพระราชทานไม่ได้เป็นอันขาด อนึ่ง ผู้ได้รับพระราชทานจะได้รับการประกาศชื่อในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่มีประกาศนียบัตร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตราวชิรมาลา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตรารัตนวราภรณ์

(2) เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตรารัตนวราภรณ์ (ร.ว.) มีชั้นเดียว แบ่งเป็นฝ่ายหน้าและฝ่ายใน สำหรับการพระราชทานเป็นไปตามพระราชอัธยาศัย ผู้ใดจะกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานเพื่อตนเองหรือกราบบังคมทูลพระกรุณาแนะนำเพื่อพระราชทานแก่ผู้อื่นไม่ได้เป็นอันขาด (ทั้งนี้ แต่เดิมมีไว้สำหรับพระราชทานแก่ฝ่ายหน้าประเภทเดียว) โดยผู้ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตระกูลนี้ได้แก่ ข้าราชการที่ใกล้ชิด รับราชการด้วยความตั้งใจอุทิศตนสนองพระเดชพระคุณด้วยความสวามิภักดิ์ และซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่พึงพอใจพระราชทานมาช้านาน อนึ่ง ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังกล่าว จะได้รับพระราชทานประกาศนียบัตรทรงลงพระปรมาภิไธยและประทับพระราชลัญจกรเป็นสำคัญ

(3) **เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตราวัลลภาภรณ์**
(ว.ภ.) มีชั้นเดียว โดยแบ่งเป็นฝ่ายหน้าและฝ่ายใน สำหรับพระราชทานแก่ผู้ที่ได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณประจำในพระราชสำนัก และอยู่ใกล้ชิดพระองค์เป็นเนื่องนิตย์ โดยจะพระราชทานตามพระราชอัธยาศัยแก่บุคคลต่าง ๆ ไม่เกี่ยวกับยศหรือบรรดาศักดิ์และเช่นเดียวกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทั้ง (1) และ (2) คือ จะทรงดำริพระราชทานด้วยพระองค์เอง ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานเพื่อตนเอง หรือกราบบังคมทูลพระกรุณานำเสนอเพื่อพระราชทานผู้อื่นไม่ได้เป็นอันขาด อนึ่ง ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตระกูลนี้ จะได้รับการประกาศนามในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่มีประกาศนียบัตร

อย่างไรก็ตาม พวกเรา ๆ ท่าน ๆ คงไม่มีวาสนาได้รับพระราชทานเป็นแน่แท้ เนื่องจากเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับพระราชทานเป็นบำเหน็จความชอบในพระองค์ ทั้ง 3 ตระกูล (ชนิด) ข้างต้น ปัจจุบันได้พ้นสมัยพระราชทานไปแล้วครับ

ลดการใช้พลังงาน:
ลิฟต์

1. ควรใช้บันไดกรณีขึ้นลงชั้นเดียว
2. ควรตั้งโปรแกรมให้ลิฟต์หยุดเฉพาะชั้นคือ หรือชั้นคู่ เนื่องจากลิฟต์ใช้ไฟฟ้ามากในขณะออกตัว
3. ก่อนปิดประตูลิฟต์เหลียวดูสักนิดหาเพื่อนร่วมทาง เพื่อช่วยกันประหยัดไฟฟ้า

<http://www.energy.go.th/th/knowledgeDetail.asp?id=108>

องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญ จังหวัดชุมพร ขอให้วินิจฉัยกรณีการส่งเอกสารหลักฐานในการขออนุญาตเข้าไปทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เรื่องเสร็จที่ 519/2548

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การส่งเอกสารหลักฐานในการขออนุญาตเข้าไปทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญ

องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญ ได้มีหนังสือ ที่ ขพ 71701/478 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2548 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญ จังหวัดชุมพร ได้ขอใช้ประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสลวย – รับรอ ตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ต่อมาสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดชุมพร ได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญส่งเอกสารรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้ประโยชน์ (กรณีพื้นที่มากกว่า 20 ไร่) โดยต้องขอความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวงหรือผู้บัญชาการเหล่าทัพด้วย แต่โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง โดยรัฐมีอำนาจเพียงกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการเท่านั้น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญ จึงมีความเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระไม่ได้อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงหรือผู้บัญชาการเหล่าทัพ จึงไม่ต้องมีเอกสารรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้ประโยชน์ พร้อมทั้งความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวงหรือผู้บัญชาการเหล่าทัพแต่อย่างใด และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญจึงขอหารือว่าความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญแล้ว เห็นว่า แม้องค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 43¹ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดเป็นหลักการ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร 0901/1000 ลงวันที่ 26 สิงหาคม 2548 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
¹ มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ไว้ในมาตรา 282² มาตรา 283³ และมาตรา 284⁴ ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ แต่หลักการดังกล่าวมิได้หมายความว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระโดยไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานใดโดยสิ้นเชิง ตรงกันข้ามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานตามที่มีกฎหมายบัญญัติ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 283 วรรคสอง⁵ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพียงแต่การกำกับดูแลดังกล่าวต้องมีเพียงเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้นายอำเภอและกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม⁶ ในการที่องค์การบริหารส่วนตำบลลงห้เจริญประสงค์จะขอใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตามกฎหมายของกรมป่าไม้ องค์การบริหารส่วนตำบลลงห้เจริญจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ อันได้แก่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 13 ทวิ⁷ และระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดว่าส่วนราชการหรือองค์การของรัฐที่ประสงค์จะขอใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมากกว่า 20 ไร่ จะต้องแนบหลักฐานเกี่ยวกับรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้ประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติซึ่งได้รับความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวงหรือผู้บัญชาการเหล่าทัพด้วย ซึ่งระเบียบดังกล่าวอาจแยกได้เป็นสองส่วน คือส่วนที่ว่าด้วยหลักฐานเกี่ยวกับรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้ประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และอีกส่วนหนึ่งว่าด้วยความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวงหรือผู้บัญชาการเหล่าทัพ สำหรับในส่วนแรกนั้นถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลลงห้เจริญไม่สามารถหาหลักฐานเกี่ยวกับรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้ประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้ กรมป่าไม้ย่อมไม่สามารถอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลงห้เจริญประสงค์ได้ สำหรับในส่วนที่สองนั้นแม้ว่าโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีได้มีเจ้าสังกัดระดับกระทรวงหรือผู้บัญชาการเหล่าทัพ แต่ในฐานะที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแล องค์การบริหารส่วนตำบลลงห้เจริญก็อาจขอให้นายอำเภอในฐานะผู้กำกับดูแลหรือกระทรวงมหาดไทย

²มาตรา 282 ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น

³มาตรา 283 ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิได้รับจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ จะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่เห็นได้จากที่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ได้

⁴มาตรา 284 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

ฯลฯ

ฯลฯ

⁵โปรดดูเชิงอรรถที่ 3, ข้างต้น

⁶มาตรา 90 ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา 91 เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอจะรายงานเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

⁷มาตรา 13 ทวิ ในกรณีที่ส่วนราชการและองค์การของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นามตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือองค์การนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

ในฐานะเป็นกระทรวงที่กำลังดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งปวง ให้ความเห็นชอบแทนกระทรวงเจ้าสังกัดได้ ทั้งนี้ เพื่อประกอบในการพิจารณาของกรมป่าไม้ที่จะเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการใช้ประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญได้หนักแน่นยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามหากองค์การบริหารส่วนตำบลหงษ์เจริญมั่นใจว่าโดยลำพังหลักฐานที่ตนนำมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้มีความหนักแน่นเพียงพอโดยไม่ประสงค์จะได้รับการสนับสนุนจากนายอำเภอหรือกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้กำกับดูแลให้ต้องเข้ามาให้ความเห็นชอบก็ยอมทำได้ แต่กรมป่าไม้ก็ย่อมมีสิทธิและอำนาจในการพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นตามดุลพินิจของตนตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม 2548

ที่มา : http://www.krisdika.go.th/law_02.jsp?item=4&year=2548&head=3&flg=y&lawTA.index=4

ประกาศ ความเคลื่อนไหวใน กบข.

เตรียมพร้อมเกษียณอย่างมีคุณภาพกับ
รายการ 3 นาทีมีทรัพย์สินกับ กบข.

WELCOME TO
Government Pension Fund
INTERACTIVE MULTIMEDIA CENTER

ให้คุณรอบรู้
เรื่องการออม
เข้าใจเรื่องการลงทุน
และลงมือปฏิบัติ
เพื่อความสบาย
ในวัยเกษียณ

ทุกวันจันทร์-ศุกร์ หลังข่าวในพระราชสำนัก
เวลาประมาณ 20.20 น.
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์

ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา นอกจาก กบข. จะทำหน้าที่บริหารเงินกองทุนให้กับสมาชิกแล้ว กบข. ยังได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมอีกด้วย โดยการเผยแพร่ความรู้ ข่าวสาร และสร้างความเข้าใจในเรื่องการออม และการลงทุน เพื่อให้สมาชิก กบข. และบุคคลทั่วไปสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของตนเอง ในรูปแบบสารคดีสั้นที่ใช้ชื่อรายการว่า “3 นาทีมีทรัพย์สินกับ กบข.” ซึ่งเผยแพร่เป็นประจำทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ทุกวันจันทร์ – ศุกร์ หลังข่าวในพระราชสำนักเวลาประมาณ 20.20 น. ทั้งนี้รายการดังกล่าวนับเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้ชมได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งเรื่องการวางแผนการออมเงิน และการบริหารเงินทุนของตนให้เพิ่มมูลค่ามากขึ้น อีกทั้งยังเป็นหนทางในการสร้างความมั่นคงทางการเงินของตนเอง และครอบครัว เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ” ในอนาคตอีกด้วย

สำหรับสมาชิก กบข. และบุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถติดตามรับชมรายการ “3 นาทีมีทรัพย์สินกับ กบข.” ได้ตามวันและเวลาดังกล่าว แต่หากท่านใดที่พลาดรับชมรายการวันใดวันหนึ่ง สามารถเข้าไปเลือกชมรายการย้อนหลังได้ที่หน้าแรกเว็บไซต์ กบข. ที่ www.gpf.or.th เมนูบริการ INTERACTIVE MULTIMEDIA CENTER ตลอด 24 ชั่วโมง

THE BIZ 50

ฉบับได้อะลิสต์ยอดเยี่ยม

หนังสือ The Biz 50 ฉบับได้อะลิสต์ยอดเยี่ยม เขียนโดย David Freemantle และแปลโดย ลัดดา ดิลกนที เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ได้บอกเล่าถึงเคล็ดลับและเทคนิค 50 ข้อ เพื่อชัยชนะของทีมงานและความสำเร็จขององค์กร เป็นคู่มือที่ใช้งานง่าย ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ เข้าใจง่าย และนำไปปฏิบัติภารกิจได้โดยไม่ยาก

The Biz 50 คือ หนังสือแนวเรียนรู้ความเป็นผู้นำด้วยตัวเองที่เป็นประโยชน์และนำไปใช้ได้จริงเล่มหนึ่งที่จะเป็นพี่เลี้ยงให้แก่ทุกคนที่ต้องการสร้างความแตกต่าง และเป็นบันไดนำไปสู่ความเป็นผู้นำที่ละขั้นตอนในทุก ๆ วัน ด้วยความแน่วแน่และความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น และยังช่วยให้คุณสร้างแรงจูงใจและนำให้ลูกทีม

สร้างผลงานที่ดีขึ้นได้อย่างน่าสนใจ ใครก็ตามที่กำลังจะก้าวขึ้นเป็นผู้นำหรือเป็นผู้นำอยู่แล้ว และต้องการฝึกฝนทักษะเพื่อบริหารทีมงาน หนังสือเล่มนี้น่าจะเป็นตัวช่วยที่ดีเล่มหนึ่ง เฮนรี สจวร์ท ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

บริษัท แอปปี คอมพิวเตอร์ ผู้ชนะเลิศรางวัลแมกเนต ทูเด และยูนิซิส เซอร์วิส เอ็กเซลเลนซ์ ได้กล่าวถึงหนังสือเล่มนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่า The Biz 50 เป็นหนังสือที่อัดแน่นไปด้วยความคิดที่นำไปใช้ได้จริง พร้อมด้วยกรณีตัวอย่างที่จะท้าทายและกระตุ้นให้คุณเป็นผู้นำที่สร้างผลงานที่ยอดเยี่ยม ผู้เขียนใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย คิดคม และอารมณ์สนุก เช่น จลองให้กับทุกความสำเร็จ ให้เกียรติสมาชิกในทีม ประชุมให้น้อยที่สุด และดิน้อยชมมาก ฯลฯ เป็นต้น

ประวัติผู้แต่ง

David Freemantle เป็นนักเขียนและนักพูดที่มีชื่อเสียงในเรื่องการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และการให้บริการลูกค้า ผู้ก่อตั้งบริษัท ซุปเปอร์บอสส์ จำกัด เป็นนักเขียนผู้บุกเบิกแนวคิดใหม่ หนังสือเล่มแรกของเขาชื่อ Superboss ซึ่งได้รับคำชมจากนิตยสาร Management Today ว่าเป็นหนังสือที่ไม่ใช่ภาษาเฉพาะ และเต็มไปด้วยข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์และนำไปใช้ได้จริง รวมทั้งเป็นที่ยอมรับในระดับต่างประเทศ และเป็นหนังสือที่ติดอันดับขายดีที่สุด ตั้งแต่นั้นมา เขาได้แต่งหนังสือขายดีที่ได้รับการแปลถึง 14 ภาษา อีกหลายเล่ม ได้แก่ The Buzz: 50 สูตรลับสร้างพลังปากต่อปาก เป็นการนำเสนอ 50 เคล็ดลับและเทคนิคการสร้างความสำเร็จ รวมทั้งหนังสือเรื่อง What Customers Like About You. นอกจากนี้ เขาได้เดินทางรอบโลกเพื่อบรรยายให้แก่บริษัทนานาชาติต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีการ Buzz และ Biz

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 ดังนี้

1. อนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศ จำนวน 3 มติ ดังนี้
 - 1.1 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2544 เรื่อง การนำเข้าพัสดุจากต่างประเทศ และการจ้างที่ปรึกษาต่างประเทศ
 - 1.2 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2544 เรื่อง การชักชวนความเข้าใจมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2544 เรื่อง การนำเข้าพัสดุจากต่างประเทศ
 - 1.3 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2544 เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศ และการจ้างที่ปรึกษาไทย
2. เห็นชอบหลักเกณฑ์การใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศ ตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ
3. เห็นชอบให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการพิจารณาตีความและวินิจฉัยเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร 0505/ว 83 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2550

หลักเกณฑ์การใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศ

1. การจัดหาพัสดุที่มีผลิตในประเทศ
 - 1.1 ให้หน่วยงานของรัฐใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศ และถือปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานผู้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องของอย่างเคร่งครัดด้วย
ถ้าไม่มีพัสดุที่มีผลิตในประเทศ ก็ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดหาตามหลักเกณฑ์ปกติต่อไปได้
 - 1.2 ในกรณีที่พัสดุที่มีผลิตในประเทศแล้ว แต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ หรือมีจำนวนน้อยราย หรือมีความจำเป็นจะต้องใช้พัสดุที่ผลิตจากต่างประเทศ หรือจะต้องมีการนำเข้าพัสดุจากต่างประเทศ ในกรณีที่ เป็นประโยชน์ยิ่งกว่า ให้หน่วยงานของรัฐนำเสนอรัฐมนตรีพิจารณา เว้นแต่เป็นการจัดหาที่มีวงเงินไม่สูง ให้เป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จะพิจารณามติได้ 2 กรณี คือ
 - (1) เป็นการจัดหาอะไหล่ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องระบุยี่ห้อหรือคุณลักษณะเฉพาะ และจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ หรือ
 - (2) เป็นการจัดหาครั้งหนึ่งที่มีวงเงินไม่เกินสองล้านบาทหรือราคาพัสดุที่นำเข้าจากต่างประเทศมีราคาต่อหน่วยไม่เกินสองล้านบาท
2. การใช้พัสดุที่ผลิตจากต่างประเทศ หรือนำเข้าพัสดุจากต่างประเทศ หมายถึง การใช้หรือนำเข้าพัสดุที่ผลิตสำเร็จรูปแล้วจากต่างประเทศไม่ว่าจะนำเข้าโดยคู่สัญญาหรือบุคคลอื่นใด

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2550 เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ ดังนี้

1. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 14 ตุลาคม 2506 เรื่อง การสะสางการจ่ายเงินผิดระเบียบ และวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2522 เรื่อง การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี
2. เห็นชอบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 90 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2550

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1. การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ. 2550 โดยเคร่งครัด
 2. กรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วงการจ่ายเงินโดยไม่ถูกต้องของส่วนราชการใด หากส่วนราชการนั้นไม่เห็นด้วยกับข้อทักท้วง ให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังวินิจฉัย โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด
 3. กรณีที่ส่วนราชการมีความจำเป็นจะจ่ายเงินแต่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องได้ ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการประสานงานระหว่างหน่วยราชการทางการเงินพิจารณาผ่อนผันก่อน หากเป็นเรื่องที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประสานงานฯ ให้เสนอคณะรัฐมนตรี โดยมีความเห็นของคณะกรรมการประสานงานฯ ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย
- การจ่ายเงินโดยฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องไม่อาจผ่อนผันได้

เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการออกเสียงประชามติ

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2550 รองนายกรัฐมนตรี (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม) เสนอเพิ่มเติมว่า ขอปรับถ้อยคำในหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ลต (กกต) 0303/6478 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2550 หน้า 1 ข้อ 1 จากเดิม “กลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ” เป็น “กลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ” ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว ลงมติรับทราบและเห็นชอบตามมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ 43/2550 วันที่ 15 พฤษภาคม 2550 ตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอ และที่รองนายกรัฐมนตรี (นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม) เสนอเพิ่มเติม

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 93 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2550

แนวทางปฏิบัติในการออกเสียงประชามติ

1. สั่งข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง รวมทั้งขอความร่วมมือกลุ่มอาสาสมัครหรือกลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ ในสังกัดทุกประเภท และทุกระดับ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนในการดำเนินการออกเสียงประชามติ รวมทั้งการจัดบุคลากรทำหน้าที่เกี่ยวกับการออกเสียงประชามติเพื่อให้เกิดความถูกต้อง โปร่งใส และดำเนินการอื่นใดที่จำเป็น เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งร้องขอ โดยให้ถือเป็นงานในหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างนั้น ๆ ด้วย
2. ให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างในสังกัดทุกประเภท และทุกระดับทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น วางตัวเป็นกลางในการออกเสียงประชามติอย่างเคร่งครัด ไม่ปฏิบัติภารกิจใด ๆ ในลักษณะเป็นการชี้นำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไปลงคะแนนออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ
3. ให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างในสังกัดทุกประเภท และทุกระดับ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ไปใช้สิทธิออกเสียงประชามติให้เป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่วไป และให้คำแนะนำ ชักชวน บุคคลผู้มีสิทธิในครอบครัว ญาติ และมีตรสหายไปใช้สิทธิออกเสียงโดยพร้อมเพรียงกัน รวมทั้งให้ทุกหน่วยงานอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิออกเสียงในสังกัด ในการไปใช้สิทธิออกเสียงด้วย
4. ให้การสนับสนุนสถานที่เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการจัดการออกเสียงประชามติ
5. ให้กระทรวงแรงงานออกประกาศเพื่อขอความร่วมมือภาคเอกชนอนุญาตให้ผู้ใช้แรงงานและลูกจ้างที่มีสิทธิออกเสียงประชามติ ได้ไปใช้สิทธิออกเสียงได้อย่างทั่วถึงโดยไม่ถือเป็นวันลาหรือวันหยุด
6. ให้หน่วยงานด้านสื่อต่าง ๆ ของรัฐ ทั้งสื่อวิทยุ และโทรทัศน์เผยแพร่ข่าวสารการออกเสียงประชามติอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง เพื่อเชิญชวนให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงให้มากที่สุด
7. หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ควรจัดให้มีการฝึกอบรม หรือประชุมสัมมนาในช่วงระยะเวลาประมาณ 30 วันก่อนวันออกเสียงประชามติ เพราะจะกระทบต่ออัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะต้องปฏิบัติงานการออกเสียงประชามติ รวมทั้งการไปใช้สิทธิออกเสียงของบุคลากรในสังกัด

เรื่อง การพัฒนามติคณะรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน ภาคราชการ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2550 เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ ดังนี้

1. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในภาคราชการ จำนวน 3 มติ คือ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2541 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2542 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2542
2. ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบภายในภาคราชการ โดยใช้หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ พ.ศ. 2548 และระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน พ.ศ. 2546 โดยเคร่งครัด

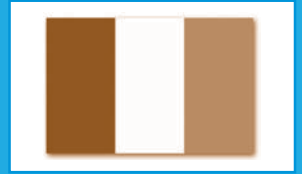
ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 97 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2550

กลุ่มประเทศ G8

แคนาดา

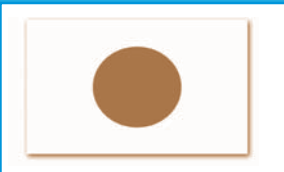
ฝรั่งเศส

เยอรมนี

อิตาลี

ญี่ปุ่น

รัสเซีย

สหราชอาณาจักร

สหรัฐอเมริกา

กลุ่มประเทศ G8 (Group of 8) ประกอบด้วยประเทศสมาชิก ทั้งหมด 8 ประเทศ คือ แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี ญี่ปุ่น รัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา โดยมีพื้นฐานมาจากความร่วมมือในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ในชื่อ G6 และ G7 ตามจำนวนของสมาชิกตามลำดับ

การรวมตัวของประเทศเหล่านี้เริ่มมาจากการในช่วงต้นทศวรรษที่ 1970 เกิดวิกฤตการณ์น้ำมันและเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ในช่วงเวลานั้นกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน หรือ โอเปก (Organization of the Petroleum Exporting Countries: OPEC) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ส่งออกน้ำมันดิบรายใหญ่ของโลก มีมติคว่ำบาตร ไม่ยอมส่งน้ำมันให้สหรัฐกับยุโรป เนื่องจากไม่พอใจที่ประเทศเหล่านี้สนับสนุนประเทศอิสราเอลในการทำสงครามกับประเทศอียิปต์ ทำให้ในปี 1974 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงเป็นผู้นำในการรวมกลุ่มเพื่อสร้างฐานอำนาจในการรับมือกับวิกฤตการณ์ดังกล่าว โดยใช้ชื่อว่ากลุ่ม Library Group โดยในเบื้องต้นเป็นการรวมกลุ่มกันระหว่างเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมัน ตะวันตก และญี่ปุ่น และต่อมาในปี 1975 เยอรมนีได้จัดการประชุมระหว่างผู้นำประเทศอุตสาหกรรมที่ใช้ระบบประชาธิปไตย คือ เยอรมันตะวันตก อิตาลี ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา และเรียกการรวมกลุ่มนี้ ว่า Group of 6 (G6) และเปลี่ยนเป็น G7 ในปีต่อมาเมื่อ แคนาดาเข้าร่วมกลุ่ม โดยเปลี่ยนวัตถุประสงค์เป็นเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าระหว่างประเทศสมาชิกและส่งเสริมการค้าเสรี

ต่อมาเมื่อสงครามเย็นสิ้นสุดลง ประเทศรัสเซียต้องการที่จะเข้าร่วมในกลุ่ม G7 ด้วย อย่างไรก็ตาม G7 ยังคงจำกัดสมาชิกโดยไม่ให้รัสเซียเข้าร่วมด้วย เนื่องจากทางกลุ่มยังเห็นว่ายังไม่พัฒนามากเพียงพอที่จะเข้าร่วมการหารือเศรษฐกิจโลกได้อย่างเต็มรูปแบบ เพราะยังมีปัญหาเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศ จนเมื่อในปี 1994 ตัวแทนจากประเทศรัสเซียได้เข้าร่วมการประชุมระดับตัวแทนประเทศ ภายหลังการประชุมผู้นำ G7 รอบ Naples ในปี 1997 โดยการสนับสนุนจากนาย บิล คลินตัน ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ในขณะนั้น เนื่องจากเห็นว่ารัสเซียได้ดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจและแสดงความเป็นกลาง โดยการยอมรับการขยายจำนวนประเทศสมาชิกของกลุ่มนาโตไปยังประเทศในยุโรปตะวันออก อย่างไรก็ตาม รัสเซียก็ยังไม่ได้รับการยอมรับจากประเทศสมาชิกเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการที่รัสเซียไม่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมทุกครั้ง และเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ภูมิศาสตร์สหรัฐอเมริกา โจ ลิเบอร์ตแมน และจอห์น แมคเคน ได้เรียกร้องให้รัสเซียถอนตัวจาก G8 ออกไปก่อน จนกว่าประธานาธิบดีคลาดิโอ ปูติน จะสร้างความมั่นใจได้ว่ารัสเซียมีความเป็นประชาธิปไตยและมีเสรีภาพทางการเมืองอย่างแท้จริง ดังนั้น บางครั้งจึงเรียกการประชุมหรือการรวมกลุ่มนี้ว่า G7+1 หรือ G7+รัสเซีย

กลุ่ม G8 เป็นการรวมกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ จึงไม่มีโครงสร้างองค์กรและโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจนแบบองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ คงมีเพียงการกำหนดว่าในทุก ๆ เดือนมกราคมของทุกปี ประเทศสมาชิกจะสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นประธานกลุ่มตามลำดับตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยประเทศที่เป็นประธานจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดประชุมตั้งแต่ระดับรัฐมนตรี ซึ่งอาจจัดปีละหลายครั้งตามประเด็นการหารือ ไปจนถึงการประชุมด้านเศรษฐกิจและการเมืองระดับผู้นำรัฐบาลในช่วงกลางปีเพียงครั้งเดียว ซึ่งการประชุมครั้งล่าสุดเยอรมนีได้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมที่ Heiligendamm เมื่อวันที่ 6 - 8 มิถุนายน 2007 ทั้งนี้ การประชุมประจำปีมักจะเน้นไปที่การจับตามองความเคลื่อนไหวกระแสการต่อต้านโลกาภิวัตน์และเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจร่วมกัน

ตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมา G7 มีสถานภาพเป็นสมาคมที่มีอำนาจการต่อรองสูงมากในระบบเศรษฐกิจโลก แต่กลุ่มประเทศมหาเศรษฐกิจก็ต้องเผชิญกับสิ่งท้าทายที่ยังไม่สามารถทำได้ เช่น ความพยายามในการแก้ปัญหาราคาน้ำมันดิบโลกที่แพงขึ้น รวมทั้งการบีบให้จีนลดค่าเงินหยวน และปัญหาด้านเศรษฐกิจอื่น ๆ ในขณะเดียวกันนักเศรษฐศาสตร์จำนวนมากมองว่า G7 ก็ไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจจริงในแวดวงเศรษฐกิจโลกแล้ว เนื่องจากเอเชีย ยุโรปตะวันออก อีกทั้งภูมิภาคต่าง ๆ กำลังจะเป็นเจ้าแห่งการผลิตของโลกมากขึ้นเรื่อย ๆ และถึงแม้ว่าปัจจุบัน กลุ่มประเทศเหล่านี้ได้ขยับเข้าสู่เวทีเจรจาการค้าปกป้องผลประโยชน์ในโลกทุนนิยมเต็มตัว แต่ก็ยังต้องแสดงภาพลักษณ์ที่ดีให้โลกเห็นว่ามีความห่วงใยชาติยากจนเช่นกัน ดังนั้น ในการประชุมสุดยอดของผู้นำ G8 แต่ละปีจะมีหัวข้อที่พูดถึงสถานการณ์ในชาติกำลังพัฒนาด้วย เช่น ปัญหาเรื่องโรคเอดส์ หนี้สิน ประชาธิปไตย ฯลฯ

นอกจากนี้ การรวมกลุ่ม G8 ยังถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยนักวิชาการและกลุ่มนักเคลื่อนไหวในระดับระหว่างประเทศว่า เป็นการเน้นย้ำให้เห็นความแตกต่างหรือเป็นการขยายช่องว่างระหว่างประเทศที่ยากจนและประเทศที่ร่ำรวยให้มากขึ้น จนหลาย ๆ ประเทศหันมาให้ความสนใจกับการรวมกลุ่มระหว่างประเทศกำลังพัฒนา เช่น การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (องค์การ) The United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) มากยิ่งขึ้น ในขณะที่บางกลุ่มมองว่า เวทีการประชุมกลุ่ม G8 ไม่ได้เป็นเพียงแค่ออกาสในการรวมตัวของประเทศอุตสาหกรรมที่พัฒนาแล้วเท่านั้น แต่เป็นโอกาสอันดีสำหรับกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ NGO และกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมือง ใช้ออกาสนี้ในการประท้วงหรือเดินขบวน เพื่อแสดงข้อเรียกร้องของกลุ่มตนเอง เนื่องจากการประชุมประจำปี ของกลุ่ม G8 จะมีการกำหนดเวลาและสถานที่ที่แน่นอน และมีการเผยแพร่บรรยากาศการประชุมและสาระของการประชุมไปทั่วโลก ทำให้ทุกครั้งที่มีการประชุมดังกล่าวจะมีการรวมกลุ่มประท้วงหน้าตึกที่ประชุม ซึ่งเป็นปัญหาด้านความปลอดภัยที่สำคัญซึ่งประเทศเจ้าภาพต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

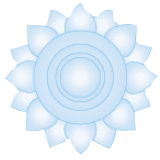
องค์กร UNCTAD

การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (อังกฤษ) The United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1964 เป็นองค์กรสังกัดองค์การสหประชาชาติทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานขององค์การสหประชาชาติเพื่อสร้างความเจริญทางการค้าและการพัฒนาสนับสนุนการดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในสาขาการลงทุน การเงิน เทคโนโลยี การพัฒนาองค์กรธุรกิจ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable development) UNCTAD ส่งเสริมให้ประเทศกำลังพัฒนาร่วมกันสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ สามารถยกระดับความเจริญ และการพัฒนาให้ทันกับภาวะเศรษฐกิจโลกในกระแสโลกาภิวัตน์ โดยมีเป้าหมายที่จะเป็นสถาบันทางวิชาการ ซึ่งให้บริการประสานการหารือเกี่ยวกับนโยบายและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา รวมทั้ง เน้นการประสานให้นโยบายภายในประเทศกับการดำเนินงานระหว่างประเทศมีความสอดคล้อง ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

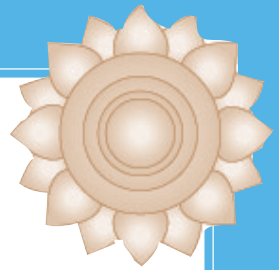
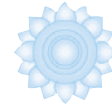

กำหนดการประชุมกลุ่ม G8 (ค.ศ. 2005 - 2011)

ครั้งที่	กำหนดการ	ประเทศเจ้าภาพ
31	6-8 กรกฎาคม 2005	สหราชอาณาจักร
32	15-17 กรกฎาคม 2006	รัสเซีย
33	6-8 มิถุนายน 2007	เยอรมนี
34	กรกฎาคม 2008	ญี่ปุ่น
35	กรกฎาคม 2009	อิตาลี
36	กรกฎาคม 2010	แคนาดา
37	กรกฎาคม 2011	ฝรั่งเศส

ธรรมเตือนใจ

การที่นักศึกษาแพทย์ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ทำให้สัตว์เสียชีวิตจะเป็นปาณาติบาตหรือไม่

เมื่อยังไม่ได้ศึกษาธรรมหรือตอนที่ยังเป็นเด็กคงไม่มีใครเลยที่ไม่ฆ่าสัตว์ เมื่อมีโมหะหรือความไม่รู้ก็เป็นปัจจัยให้เกิดโรคบางโรค บางเป็นธรรมดา บางอาชีพก็เป็นสัมมาชีพ และบางอาชีพก็เป็นมิจฉาชีพ ไม่มีใครอยากจะทำไม่ดี แต่เมื่อยังไม่ได้ดับเหตุที่ทำให้ล่วงศีล ก็ย่อมล่วงศีลบ้างในบางครั้ง ผู้ที่จะรักษาศีลห้าได้สมบูรณ์จริง ๆ นั้นต้องเป็นพระอริยบุคคลชั้นพระโสดาบัน บุคคลขึ้นไป แต่ถึงแม้ยังไม่ใช่พระโสดาบันบุคคลก็มีหลายท่านทั้งในอดีตกาลและในปัจจุบันนี้และต่อไปในอนาคตด้วย ที่มีศรัทธาและมีเจตนาวิริติทุจริต ไม่เบียดเบียน ไม่ทำร้าย ไม่ทำอันตรายต่อบุคคลอื่นตามปัจจัยที่ได้สะสมมา

ฉะนั้น จึงมีบุคคลที่ละอาศรัยบ้านเรือนเป็นบรรพชิต แม้ไม่ได้บรรลุอริยสัจธรรมเป็นพระอริยบุคคล แต่ก็มีเจตนาที่จะขัดเกลา และรักษาศีลได้มากกว่าเพียงห้าข้อ การที่แต่ละบุคคลมีอริยาคัยมีความโน้มเอียงที่จะกระทำสิ่งใด ก็ย่อมทำตามปัจจัยที่ได้สะสมมา และย่อมล่วงศีลบ้างบางครั้งคราวที่ยังไม่เป็นพระอริยบุคคล แต่ว่าผู้ที่เป็นักศึกษาแพทย์ก็คงจะฆ่าสัตว์ทำลายสัตว์เพื่อประโยชน์ ไม่เหมือนพวกมิจฉาชีพที่ทำอันตรายทั้งคนและสัตว์โดยที่ไม่ได้เป็นประโยชน์กับบุคคลอื่น ๆ เลย เมื่อยังไม่ใช่พระอริยเจ้าและสะสมอบรมในทางที่จะศึกษาวิชานี้ก็ประพฤติในทางการศึกษา แต่ต้องทราบว่าขณะที่ฆ่าสัตว์นั้นเป็นปาณาติบาต เป็นอกุศลกรรม ไม่ว่าใครกระทำ ไม่ว่าพระมหากษัตริย์กระทำ นักศึกษาแพทย์กระทำ ไม่ว่าโจรหรือบรรพชิตกระทำ ก็เป็นอกุศลกรรม

ฉะนั้น ทุกคนจึงควรเจริญกุศลทุกทางมาก ๆ ด้วย อย่างละเลยการเจริญกุศล ดังนั้น ถ้าเป็นนักศึกษาแพทย์ และได้เคยฆ่าสัตว์ ตัดชีวิตก็ควรเจริญกุศลมาก ๆ โดยเฉพาะควรเจริญกุศลที่ทำให้รู้แจ้งอริยสัจธรรมเป็นพระอริยบุคคล ซึ่งทำให้ไม่ต้องเกิดในอบายภูมิอีกเลย เพราะถ้าไม่ใช่พระอริยบุคคลก็ยังมีโอกาสได้รับผลของอกุศลกรรมที่ทำให้เกิดในอบายภูมิได้

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษา และเผยแผ่พระพุทธศาสนา www.dhammadhome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สค.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000

ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน

ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สค.สาร boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 คอ 454 , 455

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแผ่ความรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแผ่ความรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

รหัส : สปค. 50/07-20